

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Piktnaudžiavimas?

John Fenn, 2007 m. spalio mėn. 27 d., www.supernaturalhousechurch.org

Piktnaudžiavimas?

(vert. „Abuse“: piktnaudžiavimas, prievartavimas, priekabiavimas, smurtavimas, šiurkštus elgesys)

Sveiki,

Ar jūs kada nors stebėjotės, kodėl žymių žmonių tarnavimai ir netgi vietinės bažnyčios nuolat kenčia nuo skandalų ir lyderių moralinių nesėkmių, kuomet iš mūsų tikimasi, kad mes turėtume būti teisiausi žmonės visoje planetoje? Štai koks šiandien iškyla klausimas? Jūs žinote paskutinių 6 savaitių naujienas: pirmiausia pasirodė kaltinimas Juanitos Bynum vyrui dėl smurto prieš žmoną, po to Randy ir Paula White paskelbė apie savo skyrybas, po to Richard ir Lindsay Robert buvo apkaltinti nusikaltimais, ir visai neseniai kraujomaišos skandalas dėl Earl Paulk –vyras (Earl's bažnyčios pastorius), kuris visą gyvenimą vadino jį „dėde Earl“, atlikus DNR tyrimą buvo įrodyta, kad iš tikrųjų yra jo sūnus - ach!

Net draugiškos kaimyninės bažnyčios neturi imuniteto skandalams. Dauguma mūsų, kurie jau keli metai gyvena su Viešpačiu, pažįsta pastorių, kuris pabėgo su <...> prašau patiemis užpildyti su kuo... garbinimo lyderio žmona, garbinimo lyderiu, kito pastoriaus žmona, girdėjo apie skandalus dėl pinigų ir t.t. visiems šitiems atvejams jūs žinote vardus.

Paprastai pirmas dalykas, į ką aš žiūriu, tai yra Žodis. Ar Naujojo Testamento bažnyčia turėjo imunitetą šitokiems skandalams? Deja, ne. Tačiau skandalų prigimtis ir kaip su jais buvo tvarkomasi Naujojo Testamento bažnyčioje žymiai skiriasi nuo tipiškų skandalų šiandien ir kaip šiandien su jais susidorojama.

Bažnyčias Korinte sukretė skandalas: vyras turėjo seksualinius santykius su savo pamote (1 Kor 5:1-5). Paulius buvo labai nuliūdintas dėl bažnyčios, kad ji nesutvarkė šios situacijos pati, ir jis paskelbė teismą tam žmogui: „atiduokite tokį šėtonui, kad sužlugdytų kūną, o dvasia būtų išgelbėta Viešpaties Jėzaus dieną“.

Korinto bažnyčios, ne taip kaip dabar, buvo namuose besirenkančios bažnyčios iki 300 metų nuo Kristaus gimimo. Apd 18 užrašyta, kad pirmieji namų šeimininkai buvo Justas (tikintis romėnas) ir Krispas (sinagogos vyresnysis), nors buvo ir daugiau tokių žmonių. Ilga istorija trumpai: bažnyčios Korinte pakilo, pasipriešino tam vyrui, ir jis atgailavo. Štai kodėl mes turime antrą laišką korintiečiams. Jame Paulius giria bažnyčias Korinte, kad sutvarkė tą situaciją, ir džiaugiasi, kad vyras atgailavo ir apvalė savo gyvenimą (7 skyrius). Taigi namų bažnyčios neturėjo imuniteto nuo skandalų. Jos tik laikėsi Rašto nurodymų ir sprendė juos skirtingai – kaip šeima, bendruomenė, draugai - visos kūnas prisiimdavo atsakomybę.

Kiti ir šitas Naujojo Testamento pavyzdžiai yra mažai panašūs į šiandieninius. Taip kaip 1962 metais mokyklų problemos nepanašios į šiandienos mokyklų problemas. Prisimenu anksčiau didžiausia problema buvo kramtoma guma per pamokas ir kartais muštynės kieme. Šiandien 12 metų mergaitės pastoja ir mokiniai šaudo mokinius automatiniais ginklais.

Taigi pažiūrėkime, kaip Paulius tvarkėsi su įvairiomis problemomis. Korinte vieni valgė mėsą, kuri buvo pašvęsta stabams, o kiti tam priešinosi, nes tai jaudino jų sąžines. Paulius liepė vaikščioti meilėje ir saugoti vienas kitą nuo papiktinimų. Taip pat Korinte žmonos nepaisydamos to regiono papročių pranašaudamos nedėvėjo vualių (11 skyrius). Romoje kai kurie galvojo, kad viena diena yra šventesnė nei kita, o kiti sakė, kad visi turi būti vegetarais. Paulius juos mokė, kad kiekvienas asmuo turi teisę pats apsispręsti dėl šitų dalykų, ir turi stengtis gyventi meilėje su kitais (Rom 14). Tesalonikoje kai kurie nedirbo, nes galvojo, kad Jėzus greitai sugrįš, Paulius liepė jiems grįžti į darbą. Taip ir buvo padaryta. Šitos problemos buvo sprendžiamos vietiniam kūne su apaštalo patarimu ir konsultacija, ir jūs matote, kad, išskyrus Korintą, bažnyčioje lyderių nei narių tarpe nebuvo didelių moralinių klaidų.

Tradicinės bažnyčios istorija per 1700 metų labai skiriasi nuo šitų pavyzdžių. Galime prisiminti tokius žymius žmones kaip Jimmy Swagart, Jim Baker, Jack Coe ir William Branham, kurie patyrė skandalus. Mes galime vienu atsikvėpimu paminėti Kathryn Kuhlman, Aimee Semple-McPherson ir jų slaptas santuokas / santykius. Persekiojimai ir piktnaudžiavimas, iš dalies buvo priežastimi apsigyvenimo Amerikoje 1600–1700 m., Reformacijos - 1500 m. Tokių piktnaudžiavimų pavyzdys gali būti inkvizicija 1400 m., kryžiaus žygiai 1100-1400 m., moterų vyskupių ir lyderių kapų (kriptų) ištuštinimas (sunaikinimas) 400-500 m. tam, kad būtų įrodyta, kad tik vieni vyrai yra tinkami lyderiai iš Dievo) ir t.t.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Vienas iš namuose besirenkančių bažnyčių skirtumų yra tas, kad čia tikimasi, jog kiekvienas mokinys bus atsakingas už savo paties gyvenimą ir bus sujungtas su kitais bažnyčioje, ir po to sujungtas su kita namuose besirenkančia bažnyčia, ir po to sujungtas su kitomis namų bažnyčiomis provincijoje, regione, tautoje. Štai kodėl NT autoriai rašė „bažnyčiai, susirenkančiai tam tikroje vietoje“ ir „šventiesiems susirenkantiems...“, bet ne lyderiams susirenkantiems...t.t.

Tomis dienomis nebuvo atskyrimo tarp lyderių ir žmonių, taip kaip yra dabartinėje struktūroje. Apd 2,42 parašyta, kad žmonės ištvermingai laikėsi apaštalu mokymo ir bendravimo (su apaštalais - vert. iš King James Bible), duonos laužymo ir maldų. Tai reiškia valgydavo ir meldėsi kartu. Po dvidešimt penkių metų Paulius parašė efeziečiams: „Aš mokiau jus tiek viešumoje, tiek po namus“ (Apd 20:20).

Šiuolaikinėje struktūroje lyderiai yra atskirti ir „pasodinti“ virš žmonių. Taigi visos problemos yra metamos ant lyderių. Tai aš vadinu piramide, panašia į tą, kurią Jatro patarė sudaryti Mozei. Ji buvo skirta valstybiniam Izraelio valdymui (Išėjimo 18). Mozė buvo tos piramidės viršuje. Jis bendravo su Dievu ir sakė žmonėms, ką iš Jo girdėjo. Mozė turėjo valdytojus virš 1000 žmonių, virš 100 žmonių, virš 50 žmonių ir virš 10 žmonių. Visi jie buvo žemiau Mozės. Mozė buvo asmeniškai atsakingas perduoti Dievo žodžius žmonėms. Žmonėms reikėjo tik sėdėti ir priimti. Tai atskyrė jį nuo žmonių. Būtent tokią sistemą mes dabar turime jau 1700 metų tradicinės bažnyčios struktūroje.

Tradicinėje bažnyčioje yra tikimasi, kad bažnyčios vyresnieji, arba lyderiai pakils ir pradės kontroliuoti situaciją. Klausimas vis tiek išlieka: kodėl dabartiniai lyderiai elgiasi taip, lyg jie būtų virš žmonių, Dievo įstatymo, ir kai kuriais atvejais net virš valstybinių įstatymų? Ir kodėl jie nesielgia kaip tarnai? Juk būtent tokie jie turi būti pagal NT apibūdinimą.

Lyderiai sėdi piramidės viršuje, jiems nėra lygių. Piramidė sukuria karalius, bet ne tarnus.

Įst 17:14-20 Mozė išvardina karaliaus charakteristikas. Ir čia aš galiu rasti atitikimą su modernia tradicine bažnyčia. Mozė žinojo, kad kai tik izraelitai apsigyvens Pažado žemėje, jie norės turėti karalių, kad būtų kaip kitos tautos. Dabartinėje bažnyčioje tai pasireiškia noru būti tokiais kaip Holivudas ir visuomenė aplink mus. Tai mąstymas, kodėl mes negalime turėti geriausio, ką turi pasaulis? Jie nori gražiausių pastatų, pačios moderniausios muzikos, dėl to, kad būtų priimtini. Bet dvasia už jų yra tokia - jie nori karaliaus, kad galėtų būti tokie, kaip kultūra, kurioje jie gyvena. Jie panašūs į izraelitus, kurie norėjo atrodyti ir būti tokie, kaip žmonės aplink juos.

Iš 19:6 parašyta, kad Dievas norėjo turėti „kunigų karalystę“, bet Iš 20:18-21 skaitome, kad žmonės pirmą kartą atmetė savo kunigystę, prašydami Mozės kalbėtis su Dievu ir pasakyti jiems, ką Jis sakys. Viešpats buvo priverstas daryti kompromisą ir vietoj kunigų tautos turėti tik vieną kunigų giminę – „levitus“. Mozė paaiškino, kaip turės elgtis karalius, jei žmonės ir toliau atsisakys savo kunigiškų pareigų ir elgsis kaip tikintieji, kurie sėdi lyg paukščiukai lizde ir laukia, kad juos maitintų pateptas lyderis. Štai ką rašė Mozė apie karalių Įst 17:14-20.

Pirmiausia: „Jis turi būti paimtas iš žmonių“ (neturi būti svetimšalis - tai reiškia tikintysis, ne vilkas avies kailyje, ir turi likti romus ir prieinamas, draugiškas, pasiekiamas).

Antra: „jis neturi dauginti sau žirgų“. Žirgai tomis dienomis buvo armijos tankai, ir geriausių žirgų buvo galima įsigyti Egipte. Tai kalba apie turto ir valdžios didinimą piramidės viršuje esančio lyderio rankose ir grįžimą atgal į Egiptą širdyje, arba tikrą atkritimą nuo Viešpaties ir tikrą sugrįžimą ten, kur anksčiau buvo.

Trečia: „Jis nedaugins sau žmonių“. Tai apie seksualinę nuodėmę, geidulius ir stabmeldystę (prisiminkime Saliamono gyvenimą).

Ketvirta: „Jis nedaugins sau sidabro ir aukso“, tai - godumas, ekstravagantiški turtai, skirti sau pačiam.

Penkta: „Laikysis Žodžio“. Jis turės žinoti, kad pavaldus Dievui.

Šešta: „Kad jo širdis nepasiaukštintų prieš brolius, kad jis nenusigręžtų nuo Žodžio, kad jo dienos būtų ilgos šioje žemėje“.

Sistema atveria duris vilkams avių kailyje (1); leidžia jiems gyventi kaip Egipte ir kaupiti žemės turtus (2); atidaro duris seksualinei nuodėmei ir kitokiai stabmeldystei (3); atveria duris ekstravagantiškam gyvenimo stiliui ir turtų kaupimui (4) ; leidžia nukrypti nuo doktrinos ir kurti mokymus, kurie nesutinka su Žodžiu (5); įslenka išdidumas ir arogancija, nes jie užmiršta, iš kur jie atėjo (6).

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Štai taip atsidūrę piramidės viršūnėje geri žmonės pagenda... Užuoat elgiasi kaip tarnai, jie ima elgtis kaip karaliai.

Aš žinau, kad yra daug, labai daug gerų pastorių, bet atsidūrę piramidės sistemoje viršūnėje, jie prieš savo norą savaime tampa karaliais. Aš žinau daug gerų pastorių, kurie myli savo žmones, kurių gyvenimo lygis toks kaip ir kitų žmonių bažnyčioje, ir jie stengiasi gerai vadovauti savo bažnyčiai. Bet dauguma be savo kaltės sėdi piramidės viršūnėje 1700 metų amžiaus sistemoje, ir lygiai taip kaip visi kiti, nežiūrint jų gerų norų, yra atakuojami pagundų ir nuodėmių, nes sistema sukuria karalius, o ne dvasinius lyderius.

Karaliams, kurie sėdi piramidės viršūnėje reikia žmonių su bandos mentalitetu, kurie nenori galvoti, ir nenori objektyviai studijuoti žodžio, jie nori būti vedami ir mokomi lyderių. Karaliams reikia silpnų žmonių ir jie dažnai juodina (šmeižia) tuos, kurie palieka jų „karalystę“.

Karaliai gali vadovauti tik tada, kai žmonės jiems leidžia tai daryti.

Šlovinkite Dievą, kad šiandien visame žemės rutulyje žmonės ima suprasti, kad Kristus mus visus padarė kunigais, suprasdami, kad kiekvienas mokinys yra Dievo šventykla, ir, kad jiems nereikia pastorių leidimo daryti tai, ką Dievas įdėjo į jų širdis! Jie grįžta prie NT bažnyčios ir lyderystės.

Atsakysiu į savo pirminį klausimą: kodėl 1700 metų tradicinės struktūros bažnyčia patyrė tiek daug karų, skandalų ir nesėkmių? Todėl, kad nuo 300 metų po Kristaus pradėjo veikti piramidės sistema, o ji gamina karalius su visomis jų ydomis, kurias apibūdino Mozė, bet tikrai ne tokius tarnus, kaip mokė Jėzus.

Štai keletas minčių pamąstymui...

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com